

den højtærede Justitsminister vil kunne bekræfte, at det er rigtigt, naar jeg forstaaer de citerede Ord i § 14, næstsidste Stykke, saaledes, at det ved Lovens Gennemførelse i hvert Fald ikke er Meningen paa nogen Maade at forringe disse veltjente og praktiske skolede Tjenestemænds Stillinger og Vilkaar ved f. Eks. at søge at underordne dem en Dommer, der ikke har deres gennem en Aarrækkes praktisk Arbejde erhvervede Forstaaelse og Erfaring. Jeg haaber ligeledes, at Ministeren i hvert Fald vil kunne bekræfte, at det ikke er rigtigt, naar et Forlydende har villet vide, at det endog skulde være Tanken straks ved Lovforslagets Ikrafttræden at ansætte to egentlige Tinglysningsdommere i København.

En anden Bestemmelse vedrørende Lovens praktiske Udførelse staar i Forbindelse med den nye Regel i § 15, 4de Stykke, om, at Retsanmærkning ikke kan frafaldes. Denne Bestemmelse gælder ikke blot for Pantebrev i fast Ejendom, hvilken Regel neppe vilde give Anledning til væsentlige praktiske Vanskeligheder, og ved hvilke den under Hensyn til Pantebrevets Betydning som Kreditbasis i hvert Fald ikke tør betragtes som ubegrundet, men den gælder ogsaa for Underpant i Løsøre, og her tør det i alt Fald i København og andre store Jurisdiktioner befrygtes, at den vil kunne give Anledning til betydelige praktiske Vanskeligheder. Ifølge § 47, sidste Stykke, udslettes Pantebreve, der giver Underpant i Løsøre, nemlig først, naar der er gaaet 10 Aar efter Pantebrevets Tinglysning. Det vil altsaa sige, da Retsanmærkning ikke kan frafaldes, at man paa Tinglysningskontoret, naar et Underpantebrev i Løsøre fremkommer til Tinglysning, skal gennemgaa Registrene for de sidste 10 Aar for at konstatere, at der ikke er nogen ældre Pant-sætning, der strider mod den nu foretagne. Hvis Pantsætteren imidlertid bærer et af de ikke ualmindelige Navne Christensen, Jensen, Petersen, Sørensen eller lignende, vil dette kunne være forbundet med et meget betydeligt Arbejde, der egentlig paa ingen Maade synes begrundet i den Betydning, Underpant i Løsøre har eller bør have.

Det er jo bekendt, at Underpant i Løsøre er et omtvistet og omtvisteligt Retsinstitut. Det havde derfor f. Eks. ikke været unaturligt i hvert Fald at sætte Pantebrevs Gyldighedstid til en kortere Periode end de 10 Aar, de efter Lovforslagets § 47 har. Efter Udvidelsen af Eksekutionsfritagelsen til 500 Kr. for Familieforsørgere ved den Lov, vi gennemførte i sidste Rigsdagssamling, nemlig Tillæg til Retsplejeloven af 18.

Marts 1925, kan ganske vist de mindre Pant-sætninger af Løsøre antages at være aftaget eller at ville aftage meget betydeligt, men det er dog at befrygte, at den nævnte Bestemmelse i hvert Tilfælde her i København vil kunne medføre Ulemper og betydelig øget Arbejde, og Meningen med dette Forslag skulde jo ikke være at give et betydelig øget Arbejde, men tværtimod at forenkle og give mindre Arbejde; det er jo Forudsætningen for, at Forslaget kan medføre Besparelse, oven i Købet efterhaanden en aarlig Besparelse af ca. 200 000 Kr. Jeg henstiller til den højtærede Justitsminister at overveje, om der ved Udstedelsen af den Anordning, Loven forudsætter, vil kunne i hvert Fald i nogen Grad raades Bod herpaa.

Der er ogsaa en Række andre Spørgsmaal i Forbindelse med Lovens praktiske Udførelse, som det kunde have Interesse her at komme ind paa, fordi jeg kunde tænke mig, at man i hvert Fald i nogen Grad vil kunne imødekomme det praktiske Retslivs Tarv ved en hensigtsmæssig Formulering af den Anordning, Loven forudsætter udstedt. Imidlertid vilde det her føre for vidt at komme ind paa en saadan Række Enkeltheder. Jeg haaber, at den højtærede Minister forinden Anordningens Udstedelse vil finde Anledning til at raadføre sig med Folk, især med Praktikere, der har speciel Indsigt paa det foreliggende Omraade. Det har den højtærede Minister jo med afgjort Held i mange Henseender gjort med Hensyn til Lovforslaget, og jeg vil da ønske, at han med Hensyn til Anordningen, der vil spille en overordentlig stor Rolle for Lovens praktiske Brugbarhed, maa have en lige saa heldig Haand, som han har haft med Hensyn til Lovforslagets Forberedelse, saaledes at Loven og den dertil knyttede Anordning ude i det praktiske Retsliv maa finde en lige saa velvillig Modtagelse, som Lovforslaget har fundet her i Rigsdagen. Det er jo det praktiske Retsliv ikke mindst paa dette Omraade, det til syvende og sidst kommer an paa, og hvis derfor den højtærede Minister ved den nærmere Udformning af Lovforslagets praktiske Tilrettelægning har en saadan heldig Haand, at det samlede Resultat kan mødes med Tilfredshed i det praktiske Retsliv, da er der dobbelt Grund til at lykønske den højtærede Minister og hans Medarbejdere i Anledning af dette Lovforslag.

Holger Andersen: Jeg har bedt om Ordet i Anledning af det Lovforslag til Tinglysning, der behandles i dette høje Ting i